

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

For at prøve at få hr. Tom Behnke til at forstå, hvad der er systemet i det her, skal jeg lige gøre opmærksom på, at når beløbet på 311 kr. ikke slår til over for alle opgaverne, er det nødvendigt, at man bruger nogle af forbundets penge, og derfor er man i den situation, at det, der ligger ud over det statslige bidrag, er foreningens anliggende. Jeg mener, man lægger op til en hetz over for de forskellige kasser, fordi man vil have offentliggjort nogle ting, og det er derfor, vi siger, at der er den skjulte dagsorden i forslaget, at der er nogle, der bruger for mange penge til administration. Men det tror vi ikke en pind på. Det er ikke tilfældet, og det ville man også finde ud af, hvis man så nærmere på de områder, det hele drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal prøve at forklare, hvorfor det er så vigtigt for os, at det fremgår klart og tydeligt. Lad os sammenligne med en forretning, der sælger et produkt. Det kan være, man gerne vil købe en sofa, og da kan man gå ind i en hvilken som helst forretning og selv vælge, hvor man ønsker at købe den sofa.

Men når vi taler om a-kasserne, ved hr. Ole Vagn Christensen jo godt, at med det meget hårdt sammentømrede arbejdsmarked, vi har, når vi taler om fagforeningerne, er det ikke et spørgsmål om, at man bare frit kan vælge den a-kasse, man har lyst til at melde sig ind i. Man er tvunget til at melde sig ind i den a-kasse, der nu engang hører til fagområdet, hvis man vil være medlem. Man kan tage det, eller man kan lade være, men man har ikke muligheden for at vælge en anden a-kasse.

Så bliver der nævnt, at man kan selvfølgelig vælge den kristelige a-kasse. Men vi ved jo godt, hvilke problemer det giver, når der er et medlem, der drister sig til at melde sig ind i den kristelige a-kasse. Så bliver der konfliktet, og så bliver der strejker og blokader osv. Vi ved jo godt, hvordan de socialistiske foreninger kæmper for at holde på medlemmerne, for hvis de ikke gjorde det, så er jeg sikker på, at der var mange, der ville melde fra.

Så derfor: Som systemet er indrettet i dag, kan man ikke selv vælge, hvilken a-kasse man vil være medlem af. Man er tvunget til at vælge én bestemt kasse, og derfor er vi nødt til at sikre, at de oplysninger er til stede.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Derfor er der også grund til, at medlemmerne møder op og tager del i diskussionen og drøftelserne om, hvor meget man skal bruge til disse områder. Det er det, vi kalder almindelig foreningstradition, og vi mener stadig, det også her er det væsentlige, at man har gjort sig klart, hvad der er statens andel, og hvad der er foreningernes andel.

Jeg mener, hr. Tom Behnke blander tingene sammen og vil have et statsligt overformynderi, som man ikke kan bruge til noget som helst, når det drejer sig om at gøre en aktiv indsats. Det kan man gøre ved at komme til generalforsamling, og det kan man gøre ved at give sig til kende på anden måde.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes, det er et ganske glimrende indhold, der ligger i forslaget, og jeg vil opfordre hver eneste af forslagsstillerne til hver især at stille det i deres respektive a-kasser. I min egen a-kasse bliver de oplysninger offentliggjort regelmæssigt i vores medlemsblad, og de er fuldt tilgængelige.

Det er jo sådan, at a-kasse-kontingenter fastsættes af medlemmerne på generalforsamlinger, og dér kan man også fremsætte ønsker om at få offentliggjort nogle bestemte oplysninger, navnlig hvis man vil have de forskellige bestanddele i kontingenter oplyst. Det kan alt sammen besluttes på generalforsamlinger, så der er ingen problemer her. Oplysningerne er i øvrigt offentligt tilgængelige i kraft af regnskaberne, så det er ikke noget som helst problem at få fat i dem. Jeg synes endog, det ville være en god idé, hvis det fremgik klart ved indbetalingen, hvor stor en del af kontingenter der er fastsat af staten, og eventuelt hvor stor en del af dagpengeudbetalingen der er finansieret af egne betalinger og sådan nogle ting. Men det forekommer mig at være vigtigt, at det skal være medlemmerne, der diskuterer og beslutter, hvad de gerne vil have oplyst på girokortet.

At administrationsudgifterne er forskellige fra kasse til kasse, er kun naturligt. Man skal ikke have den store a-kasemedarbejdereksamen for at forstå, at en a-kasse, som omfatter månedslønnede funktionærer, har færre administrationsudgifter end en kasse med mange medlemmer, som er løsarbejdere og ryger ind og ud af arbejdsmarkedet. Både det og mange andre forhold spiller selvfølgelig ind med hensyn til, hvor store administrationsudgifterne er.